

(Đề thi gồm 02 trang)

Thời gian làm bài: 120 phút, không kể thời gian phát đề

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc văn bản dưới đây:

Tôi yêu truyện cổ nước tôi
Vừa nhân hậu lại tuyệt vời sâu xa
Thương người rồi mới thương ta
Yêu nhau dù mấy cách xa cũng tìm
Ở hiền thì lại gặp hiền
Người ngay thì gặp người tiên độ trì
Mang theo truyện cổ tôi đi
Nghe trong cuộc sống thâm thì tiếng xưa
Vàng con nắng, trắng con mưa
Con sông chảy có rặng dừa nghiêng soi
Đời cha ông với đời tôi
Như con sông với chân trời đã xa
Chỉ còn truyện cổ thiết tha
Cho tôi nhận mặt ông cha của mình
Rất công bằng, rất thông minh
Vừa độ lượng lại đa tình, đa mang.

Thị thom thì giấu người thom
Chăm làm thì được áo com cửa nhà
Đẽo cày theo ý người ta
Sẽ thành khúc gỗ chẳng ra việc gì

Tôi nghe truyện cổ thâm thì
Lời cha ông dạy cũng vì đời sau.
Đậm đà cái tích trâu cau
Miếng trâu đỏ thắm nặng sâu tình người.
Sẽ đi qua cuộc đời tôi
Bấy nhiêu thời nữa chuyển đời xa xôi.
Nhưng bao truyện cổ trên đời
Vẫn luôn mới mẻ rạng ngời lương tâm.

(Truyện cổ nước mình, Lâm Thị Mỹ Dạ,
rút từ Bài thơ không năm tháng, NXB
Tác phẩm mới, 1983)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Văn bản trên được viết theo thể thơ nào?

Câu 2. Theo văn bản, lí do để tác giả yêu truyện cổ nước mình là gì?

Câu 3. Chỉ ra và phân tích tác dụng của biện pháp tu từ được sử dụng trong hai câu thơ: "Đời cha ông với đời tôi - Như con sông với chân trời đã xa".

Câu 4. Những truyện cổ dân gian nào của người Việt được gọi nhắc đến trong bài thơ? Kể ra hai ý nghĩa đặc sắc của truyện cổ nước mình được tác giả khái quát lại trong bài thơ.

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung văn bản ở phần Đọc hiểu và những hiểu biết của bản thân, hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ về bài học mà anh/chị rút ra từ việc "Đẽo cày theo ý người ta".

Câu 2 (5,0 điểm)

Cho đoạn trích sau:

"Trên đầu núi, các nương ngô, nương lúa gặt xong, ngô lúa đã xếp yên đầy các nhà kho. Trẻ em đi hái bí đỏ, tinh nghịch, đã đốt những lều quanh nương để sưởi lửa. Ở Hồng Ngải, người ta thành lệ cứ ăn Tết thì gặt hái vừa xong, không kể ngày, tháng nào. Ăn Tết như thế cho kịp mưa xuân xuống thì đi vỡ nương mới. Hồng Ngải năm ấy ăn Tết giữa lúc gió thổi vào cỏ gianh vàng ửng, gió và rét rất dữ dội.

Nhưng trong các làng Mèo Đò, những chiếc váy hoa đã đem ra phơi trên mòm đá xòe như con bướm sặc sỡ. (...) Đám trẻ đợi Tết, chơi quay, cười ầm trên sân chơi trước nhà. Ngoài đầu núi lấp ló đã có tiếng ai thổi sáo rủ bạn đi chơi. Mị nghe tiếng sáo vọng lại, thiết tha bồi hồi. Mị ngời nhăm thăm bài hát của người đang thổi.

Mày có con trai con gái rồi

Mày đi làm nương

Ta không có con trai con gái

Ta đi tìm người yêu.

Tiếng chó sủa xa xa. Những đêm tình mùa xuân đã tới.

Ở mỗi đầu làng đều có một mòm đất phẳng làm sân chơi chung ngày tết. Trai gái, trẻ con ra sân ấy tụ tập đánh pao, đánh quay, thổi sáo, thổi khèn và nhảy.

Cả nhà thống lí Pa Tra vừa ăn xong bữa cơm tết cúng ma. Xung quanh chiêng đánh ầm ỹ, người óp đồng vẫn nhảy lên xuống, run bần bật. Vừa hết bữa cơm tiếp ngay bữa rượu bên bếp lửa.

Ngày tết, Mị cũng uống rượu. Mị lén lấy hũ rượu, cứ uống ực từng bát. Rồi say, Mị lịm mặt ngồi đấy nhìn người nhảy đồng, người hát, nhưng lòng Mị thì đang sống về ngày trước. Tai Mị văng vẳng tiếng sáo gọi bạn đầu làng. Ngày trước, Mị thổi sáo giỏi. Mùa xuân này, Mị uống rượu bên bếp và thổi sáo. Mị uốn chiếc lá trên môi, thổi lá cũng hay như thổi sáo. Có biết bao nhiêu người mê, ngày đêm đã thổi sáo đi theo Mị."

(Trích Vợ chồng A Phủ - Tô Hoài, Ngữ văn 12, tập hai, NXBGD, 2018, tr. 6,7)

Cảm nhận của anh/chị về bức tranh thiên nhiên, cảnh sinh hoạt và tâm trạng của nhân vật Mị được thể hiện trong đoạn trích trên. Từ đó, nhận xét về nghệ thuật miêu tả của Tô Hoài và tình cảm của nhà văn đối với mảnh đất và con người Tây Bắc.

(Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Người coi khảo sát không giải thích gì thêm)

-----Hết-----

Họ và tên thí sinh.....Số báo danh.....
Người coi khảo sát số 1..... Người coi khảo sát số 2.....